

ת"פ 14619/02/13 - מדינת ישראל נגד מנשה מני, ליאור דנינו - ההליכים בענינו הותלו, אריק נח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14619-02-13 מדינת ישראל נ' מני ואח'

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. מנשה מני ע"י עו"ד דוד הלוי 2. ליאור דנינו - ההליכים בענינו הותלו 3. אריק נח ע"י עו"ד איתמר בן עמי

החלטה

נגד הנאשמים הוגש כתב אשום המיוחס להם עבירה של התבטאות גזענית במהלך ארוע ספורט. על פי עובדות כתב האשום, ביום 26.1.13 במהלך משחק כדורגל, קראו הנאשמים "מוות לערבים" וזאת כמחאה על כך שקבוצת הכדורגל "ביתר ירושלים" צרפה לשורותיה שני שחקנית מוסלמים.

ביום 2.4.14 התקיים לפני דיון. במהלך הדיון העלה ב"כ נאשם מס' 1 טענה מקדמית של אכיפה בררנית וביקש לבטל האשום. לדבריו, מלבד הנאשמים, נעצר במהלך הארוע אדם נוסף, אשר קרא קריאות גזעניות דומות, אך שוחרר מבלי שנחקר ומבלי שהועמד לדיון.

לתמיכה בטענה, הציג ב"כ נאשם מס' 1 שני דו"חות פעולה ודו"ח מעצר, מהם עולה בבירור, כי היה אדם נוסף, אשר עוכב בחשד שקרא "מוות לערבים" (להלן: **האדם הנוסף**). מדו"ח המעצר עולה, כי האדם הנוסף הודה במעשה. מדו"ח הפעולה ודו"ח המעצר עולה, כי סגן מפקד מרחב מוריה אישר לשחרר את האדם הנוסף ללא חקירה.

לטענת ב"כ הנאשמים, הדבר מהווה הפליה פסולה של הנאשמים לעומת האדם הנוסף ועל כן יש לבטל את האשום בעניינם.

ב"כ המאשימה לא היתה ערוכה להגיב לטענה בקשה להשיב בכתב. הוריתי למאשימה להגיב עד ליום 25.4.14. עד ליום 5.5.14 לא התקבלה תגובה כאמור. ביום 5.5.14 הוריתי למאשימה לנמק מחדלה ולהגיב עד ליום 13.5.14. למרות העובדה שהחלטה התקבלה אצל המאשימה (הדבר עולה מאישור הפקס שנסרק למערכת נט המשפט) המאשימה בחרה שלא להגיב לטענות.

לאור זאת, ראיתי להחליט בבקשה על סמך טעוני הנאשמים בלבד. לטעמי, די היה בהמנעותה של המאשימה מלהגיב כדי להצדיק בטול האשום ללא נימוק נוסף, אך לא ראיתי לפרוק מעלי העול לבחון טענת הנאשמים לגופה, ולו באופן

מצומצם.

הנתונים אשר לפני הם, כי מלבד הנאשמים עוכב אדם נוסף, אשר קרא בדיוק אותן קריאות, "מוות לערבים", אך לא ננקט נגדו כל הליך. לאור מחדלה של המאשימה מלהגיב, אין לפני כל הסבר להבחנה בין אותו אדם ובין הנאשמים שלפני.

בחינת דו"ח המעצר מגלה, כי האדם הנוסף הוא קטין ואילו הנאשמים אשר לפני בגירים. עם זאת, הוצג לי כתב אשום אשר הוגש בנסיבות דומות נגד קטין אחר, ועל כן נראה כי ההסבר להבחנה אינו נעוץ בגילו של האדם הנוסף.

מכאן עולה, כי לכאורה המאשימה הפלטה בין הנאשמים שלפני ובין האדם הנוסף, ואין לפני כל הסבר לאותה הפליה. לאור זאת, מקבל הטענה ומורה על בטולו של האשום.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.